

Artist Vibeke Løjner

Solo exhibitions

2010 Central Park the reverse of the City, Portalen, Greve DK // 2010 Central Park the reverse of the City Editions Atelier Clot, Paris // 2006 Lost Places Kunstmuseet in Tønder // 2005 Traffic Galerie Maria Lund, Paris // 2005 Works on paper Editions Atelier Clot, Paris // 2003 Space of Landscape Nordjyllands Kunstmuseum // 2003 Space of Landscape Kastrupgaardsamlingen, Copenhagen // 2000 Seine/ flux Galerie Elyette Peyre, Paris // 2000 Areas Galleri Christian Dam, Copenhagen // 2000 Works on paper Galleriet, Stavanger, Norge // 1999 Light in China Galerie Moderne, Silkeborg // 1998 Skin of Landscape Nordjyllands Kunstmuseum // 1997 Skin of Landscape Esbjerg Artmuseum, Esbjerg // 1995 Grass Politikens Hus, Copenhagen // 1992 Hidden Things Galerie Nord, Randers // 1991 Figures Galerie Egelund, Copenhagen // 1989 Remembrance Galerie Torben Grøndahl, Copenhagen // 1989 Card Galerie Nord, Randers // 1988 Canyons cafe Krasnapolsky // 1887 Pictures Galerie Basilisk

Group exhibitions

2004-2005 Carnegie Art Award Stockholm, Reykjavik, Oslo, Copenhagen, London, Helsinki // 2002, 1999, 1998, 1997, 1996 Easter exhibition Galerie Moderne, Silkeborg // 1996 Forløste Kunsthallen, Hishult, Sweden // 1994 Easter exhibition Galerie Moderne, Silkeborg // 1989 The annual Autumn Exhibition, Copenhagen

Official Sales

Kunstmuseet in Tønder // Fondation Danoise, Paris // Danish Embassy in China // Nordjyllands Kunstmuseum // Ny Carlsbergfondet Gentofte bibliotek // Kastrupgårdsamlingen // Frederiksborgmuseet

Paintings in public space

Cité Universitaire, La Fondation danoise, Paris, France // Ingeniørhuset, Copenhagen // MAN B&W Diesel // Statens Kystinspektorat, Lemvig // Risbjerg Kirke, Hvidovre H.Lundbeck A/S, Copenhagen // Dansk Invest, Copenhagen // CBS - Copenhagen Business School // Sophus Franck skolen, Frederiksberg // Niels Ebbesen skolen, Skanderborg

Selected grants

2010 Beckett Fonden // 2009, 2008, 2006, 2005 Cite Internationale des Arts, Paris // 2006 Beckett Fonden // 2006 Augustinus Fonden // 2006 BG Fonden 2002 Billedkunstrådet 2002 BG Fonden // 2002 og 2000 Dronning Margrethe og Prins Henriks fond // 2002 og 2000 Augustinusfonden // 2002 og 2000 Beckett // 1997 Konsul George Jorck og hustru Emma Jorcks legat // 1997 Bikubens Jubilæumsfond // 1996 Statens Værksteder for kunst og håndværk 1996 Silkeborg legatet // 1993 Ernst Goldschmidts legat // 1990 Prins Henriks Fond // 1989 Udenrigsministeriets legatbolig, Paris // 1984 Universitetets Rejselegat // 1984 Knud Højgaards Fond // 1984 Bourse de l'Etat francais

V I B E K E T Ø J N E R

Afsøgning af det løsrevne // Værker på papir 2004 til 2007

Tegningen og akvarellen

Intenst er det også i Vibeke Tøjners andet atelier, et egentlig sted i denne tids stedløshed, for det har været base og udgangspunkt for Tøjners maleriske virksomhed i ni år. Næsten for hjemligt, pointerer hun, da vi træder ind, for der er fjernsyn og noget blødt at sidde i. Til gengæld har der lige været indbrud, hyggeligere er det heller ikke, men der er ikke forsvundet noget, der er ikke kunst, der går som varmt brød på det sorte marked. Der er akvareller og tegninger alle vegne, lokalet emmer af aktivitet af en anden slags end de tunge lærreder fordrer. Udvælgelsen er i gang, disse værker på papir er et vigtigt led i maleprocessen.

”Det er ikke ’skitser’ til billederne, jeg ser skitsen som et selvstændigt udtryk, den har noget, som det færdige maleri ikke

indeholder. Man kan sige, at skitsen indeholder de første bevægelser, skelettet af bevægelserne. Jeg veksler mellem at arbejde med oliepasteller og kulkridt og akvareller. Det vil sige, det er enten linjen eller fladen eller det er vådt-i-vådt. I den sidste udstilling, ”Landskabets rum”, var det i høj grad store oliepasteller, hvor jeg tegnede med oliepastel ovenpå nogle store gouacher. I de nye papirarbejder til udstillingen ”Stedløs / Lost Places”, er det det opløste, der interesserer mig, de løse former. Der bliver tre tegnerum på museet. Nogle af billederne er store formater, udført med kinesisk tusch, hvor de organiske elementer svæver rundt og tager fat i hinanden. Det kommer af at arbejde vådt i vådt med tuschen og med figurerne, det opstår processuelt.”

Hvor er de mærkelige?

”Ja, amorfe og mærkelige og organiske.”

De minder om Rorschach-testen...

”Det er rigtigt. Der har du også spejlingen fra de store, hvor det svæver rundt og griber fat i hinanden.”

Men de er ikke skabt parallelt med billederne?

”Nej, men nogle af dem er malet i den samme periode. Mange af mine papirarbejder er eksperimenter, nogle af dem bliver til noget, andre ikke. Det er et laboratorium.”

Skal du have en anden side af dig selv frem, når du arbejder med papirværkerne, end når du svinger penslen på de store lærreder?

”Tegningen er det lette. Det kan det på en eller anden måde kun være. Akvarellen og papir-arbejdets væsen er en form for lethed. Dels fordi produktionstiden ikke er så lang, papiret kan ikke tåle så meget, det er et andet udtryk. Du kan én ting med maleriet og en anden med tegningen, maleriet er nok den store historie og tegningen den lille. Man har tidligere også altid lavet en rangordning, hvor tegningen, skitsen, akvarellen ikke har haft tilnærmelsesvis den samme status som maleriet. Det har ændret sig og der er i dag en anden fokus på skitsen og tegningen som selvstændigt udtryk. Det er et andet rum, og det er sjæleligt set meget mere formildende at arbejde med tegning og akvarel end at stå med de store, tunge olie-billeder, også fordi det fysisk er mindre krævede. Modsat kan du sige, at du også kan få det helt store sus at stå og male et stort maleri, når det er ved at være afsluttet. Det er til gengæld interessant at se, hvordan den udforskning, der foregår i det ene rum, smitter af på det andet. Det er tit sådan, at maleriet ”går over” i tegningen og omvendt, der er kontakt mellem de to elementer. I denne udstilling kan man se den kontakt mellem de to rum.”

Er det dig selv, der bestemmer, at der både skal være malerier og tegninger?

”Ja. Mine to udtryk er maleri og arbejder på papir. Jeg har ikke arbejdet med skulptur eller installation, video eller film, det er de to medier, jeg forholder mig til. Det er tanken, at de tre rum med papirarbejder skal fungere som laboratorium for tegninger og idéer. Med tanke på at malerierne er så væsensforskellige indbyrdes, er det godt

at have tegningerne som et samlende element med mere eller mindre direkte referencepunkter. Det er ikke, fordi jeg sidder og beslutter mig for, hvad der skal på papiret. Tegningen og gouachen er en slags ubevidst skrift, synes jeg. Der skal være et helt rum med akvareller. De udgør et meget formildende, helt lille intimt rum, akvarellerne. Akvarellen var min indgang til maleriet, og Emil Noldes museum med akvareller er min barndoms store inspirationskilde.”

Hvor mange lag kan du lægge her, før papiret bukker under?

”Under razziaerne i Tyskland, lagde Emil Nolde sine akvareller malet på japanpapir, Ungemalte Bilder, i en stor kiste. Japanpapir er ligesom kirkeruder, man kan se igennem, og farven i disse billeder er fuldstændig intens. Det hænger sammen med, at hver gang han tog dem op og lagde dem ned igen, kom han mere farve på, så de har en farveintensitet, som er af en anden verden, for det japanpapir har suget helt ekstremt meget. Mit akvarelpapir kan egentlig også suge i det næsten uendelige, men ikke på samme måde som japanpapir, farven lægger sig på overfladen, så på et tidspunkt vil overfladen dø og blive mat af det.”

Når du sætter dig ned for at male en akvarel, hvor begynder du så?

”Den er en måde at skabe sammenhæng på, sådan en akvarel, en ny form for sammenhæng. Jeg begynder med at lade den våde farve arbejde på papiret, og så er det, som om jeg laver koblinger. Jeg kobler noget andet til, og så opstår det gradvist, som en molekylær proces. Før i tiden havde jeg en mere klassisk måde, mine tidlige akvareller er mere naturorienterede, mere lyriske, de indeholdt ikke ambitionen om at skabe et nyt billedunivers...”

Nu har du flere gange brugt ordet laboratorium i forbindelse med dit arbejde. Det er lidt som med musik – man tænker, nu kan der da ikke være flere kombinationer?

”Jeg synes, det er helt ufatteligt interessant, det er en form for udforskning – hvad kan man så? Hvad kan man så?!”

Synne Ribbjerg - Kulturskribent og –redaktør ved Weekendavisen Uddrag - interview med Vibeke Tøjner, i forbindelse med udstillingen Stedløs / Lost Places, Museum Sønderjylland